

This publication is a private consolidation made by Kristina Savickaite, Lithuanian trainee, under the responsibility of Volker Heydt, Brussels, official at the European Commission's Directorate-General "Taxation and Customs Union".

Remarks, in particular hints to errors, which may well have occurred, should be sent to: volker.heydt@cec.eu.int

This compilation may be freely used for non-commercial purposes.

AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉS EGYSÉGES SZERKEZETBE FOGLALT VÁLTOZATA

(Maastricht, 1992. 02. 07, utoljára módosítva a 2003-as Csatlakozási Szerződés által)

KONSZOLIDÁLT VÁLTOZAT (2004. MÁJUS 1.)

...

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy az Európai Közösségek megalapításával felvállalt európai integrációs folyamat egy új szakaszába lépjenek,

EMLÉKEZTETVE az európai kontinens megosztottsága megszüntetésének történelmi fontosságára és annak szükségességére, hogy a jövő Európájának kialakításához szilárd alapokat teremtsenek,

MEGERŐSÍTVE elkötelezettségüket a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvei mellett,

MEGERŐSÍTVE az 1961. október 18-án Torinóban aláírt Európai szociális chartában, valamint a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló 1989. évi közösségi chartában meghatározott alapvető szociális jogok melletti elkötelezettségüket,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy elmélyítsék a népek közötti szolidaritást, miközben történelmüket, kultúrájukat és hagyományukat tiszteletben tartják,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy tovább javítsák az intézmények demokratikus és hatékony működését, és így azok a rájuk ruházott feladatokat egy egységes intézményi kereten belül jobban elláthassák,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy megerősítik és közelítik egymáshoz gazdaságaikat, valamint hogy gazdasági és monetáris uniót hoznak létre, amely e szerződés rendelkezéseivel összhangban egy közös és stabil valutát foglal magában,

EU-SZERZŐDÉS – konszolidált változat (2004. május 1.) - HU

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy a fenntartható fejlődés alapelvének figyelembevételével és a belső piac megvalósításának, a megerősített kohézióknak és a környezetvédelemnek a keretében előmozdítsák népeik gazdasági és társadalmi fejlődését, továbbá hogy olyan politikákat hajtsanak végre, amelyek biztosítják, hogy a gazdasági integráció előrehaladása más területek párhuzamos fejlődésével járjon együtt,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy országaik állampolgárai számára közös uniós polgárságot hoznak létre,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy közös kül- és biztonságpolitikát valósítanak meg, beleértve a 17. cikk rendelkezéseivel összhangban egy közös védelmi politika fokozatos kialakítását, amely közös védelemhez vezethet, megerősítve ezáltal Európa identitását és függetlenségét Európa és a világ békéjének, biztonságának és fejlődésének előmozdítása érdekében,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy — miközben biztosítják népeik védelmét és biztonságát — megkönnyítik a személyek szabad mozgását azáltal, hogy e szerződés rendelkezéseinek megfelelően létrehoznak egy, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy tovább viszik az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatát, ahol a szubszidiaritás elvének megfelelően a döntéseket az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg,

SZEM ELŐTT TARTVA az európai integráció előrehaladása érdekében teendő további lépéseket,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy létrehozzák az Európai Uniót, és e célból meghatalmazottjaikként jelölték ki:

....

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat a következőkben állapodtak meg:

I. CÍM KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

E szerződéssel a MAGAS SZERZŐDŐ FELEK egymás között létrehozzák az EURÓPAI UNIÓT (a továbbiakban: az Unió).

E szerződés új szakaszt jelent az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg.

Az Unió az Európai Közösségeken alapul, amelyeket az e szerződéssel létrehozott politikák és együttműködési formák egészítenek ki. Feladata, hogy koherens és szolidáris módon szervezze a tagállamok közötti és a népek közötti kapcsolatokat.

2. cikk

Az Unió a következő célokat tűzi ki maga elé:

- a gazdasági és társadalmi fejlődés, valamint a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítása, továbbá egy kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődés megvalósítása, különösen egy belső határok nélküli térség létrehozása, a gazdasági és társadalmi kohézió megerősítése, valamint — e szerződés rendelkezéseinek megfelelően — végső soron egy közös valutát is magában foglaló gazdasági és monetáris unió létrehozása útján;
- identitásának nemzetközi szintű megerősítése, különösen egy közös kül- és biztonságpolitika megvalósítása útján, beleértve a 17. cikk rendelkezéseivel összhangban egy közös védelmi politika fokozatos kialakítását, amely közös védelemhez vezethet;
- a tagállamok állampolgárai jogainak és érdekeinek fokozottabb védelme egy uniós polgárság bevezetése útján;
- az Unió fenntartása és fejlesztése a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térségként, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása a külső határok ellenőrzésére, a menekültügyre, a bevándorlásra, valamint a bűnmegelőzésre és bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul;
- a közösségi vívmányok teljes mértékű fenntartása és fejlesztése annak mérlegelésével, hogy milyen mértékben szükséges az e szerződés által bevezetett politikák és együttműködési formák felülvizsgálata a közösségi mechanizmusok és intézmények eredményességének biztosítása érdekében.

Az Unió céljait e szerződés rendelkezéseinek megfelelően, az abban megállapított feltételek és ütemezés szerint, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 5. cikkében megfogalmazott szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával kell megvalósítani.

3. cikk

Az Unió egységes intézményi kerettel rendelkezik, amely — a közösségi vívmányokat tiszteletben tartva és továbbfejlesztve — biztosítja a céljai elérése érdekében végzett tevékenységek összhangját és folytonosságát.

Az Unió különösen külső tevékenységei egészének összhangját biztosítja a kül-, a biztonság-, a gazdaság- és a fejlesztési politikája keretében. A Tanács és a Bizottság felel ezen összhang biztosításáért, és ennek érdekében együttműködnek egymással. Saját hatáskörüknek megfelelően biztosítják e politikák végrehajtását.

4. cikk

Az Európai Tanács adja az Uniónak a fejlődéséhez szükséges ösztönzést, és meghatározza e fejlődés általános politikai irányait.

Az Európai Tanács a tagállamok állam-, illetve kormányfőiből és a Bizottság elnökéből áll. Munkájában közreműködnek a tagállamok külügyminiszterei és a Bizottság egy tagja. Az Európai Tanács évente legalább kétszer ül össze a Tanács elnökségét betöltő tagállam állam-, illetve kormányfőjének elnökletével.

Az Európai Tanács minden ülése után jelentést, továbbá az Unió által elért haladásról évente írásos jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

5. cikk

Az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Bíróság és a Számvevőszék hatásköreiket egyrészt az Európai Közösségeket létrehozó szerződések és az azokat módosító vagy kiegészítő további szerződések és okmányok rendelkezései, másrészt az e szerződés egyéb rendelkezései által meghatározott feltételek szerint és célok érdekében gyakorolják.

6. cikk

(1) Az Unió a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvein alapul, amely alapelvek közösek a tagállamokban.

(2) Az Unió a közösségi jog általános elveiként tartja tiszteletben az alapvető jogokat, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományából erednek.

(3) Az Unió tiszteletben tartja tagállamainak nemzeti identitását.

(4) Az Unió gondoskodik a céljai eléréséhez és politikái folytatásához szükséges eszközökről.

7. cikk

(1) A Tanács, a tagállamok egyharmada, az Európai Parlament vagy a Bizottság indokolással ellátott javaslata alapján, tagjainak négyötödös többségével és az Európai Parlament hozzájárulásának elnyerését követően megállapíthatja, hogy fennáll az egyértelmű veszélye annak, hogy egy tagállam súlyosan megsérti a 6. cikk (1) bekezdésében említett alapelveket, és megfelelő ajánlásokat tehet ennek a tagállamnak. Mielőtt ilyen megállapítást tenne, a Tanács meghallgatja a kérdéses tagállamot, és — ugyanezen eljárásnak megfelelően — független személyeket kérhet fel arra, hogy ésszerű határidőn belül készítsenek jelentést a kérdéses tagállamban fennálló helyzetről.

A Tanács rendszeresen ellenőrzi, hogy azok az okok, amelyek alapján ilyen megállapítást tett, továbbra is fennállnak-e.

(2) A tagállamok egyharmada vagy a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlament hozzájárulásának elnyerését követően az állam-, illetve kormányfői összetételben üléselő Tanács, miután a kérdéses tagállam kormányát felkérte észrevételei benyújtására, egyhangúlag megállapíthatja, hogy a tagállam súlyosan és tartósan megsérti a 6. cikk (1) bekezdésében említett alapelveket.

(3) A Tanács, amennyiben a (2) bekezdés szerinti megállapításra jutott, minősített többséggel úgy határozhat, hogy a kérdéses tagállamnak az e szerződés alkalmazásából származó egyes jogait felfüggeszti, beleértve az e tagállam kormányának képviselőjét a Tanácsban megillető szavazati jogokat. Ebben az esetben a Tanács figyelembe veszi az ilyen felfüggesztésnek a természetes és jogi személyek jogait és kötelezettségeit érintő lehetséges következményeit.

A kérdéses tagállam e szerződés szerinti kötelezettségei minden esetben továbbra is kötik ezt az államot.

(4) A Tanács a későbbiekben minősített többséggel úgy határozhat, hogy a (3) bekezdés alapján hozott intézkedéseket megváltoztatja vagy visszavonja, amennyiben az elrendelésükhöz vezető körülményekben változás következett be.

EU-SZERZŐDÉS – konszolidált változat (2004. május 1.) - HU

(5) Ennek a cikknek az alkalmazásában a Tanács a kérdéses tagállam kormánya képviselőjének szavazatát figyelmen kívül hagyva jár el. A személyesen jelenlévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza a (2) bekezdésben említett határozatok elfogadásának. A minősített többséget a Tanács érintett tagjai súlyozott szavazatainak az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikkének (2) bekezdése szerinti arányával azonos arányban kell megállapítani.

Ezt a bekezdést a szavazati jogok (3) bekezdés szerinti felfüggesztése esetén is alkalmazni kell.

(6) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásakor az Európai Parlament a leadott szavazatoknak az egyben a tagok többségét is kitevő kétharmados többségével dönt.

II. CÍM

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG LÉTREHOZÁSA ÉRDEKÉBEN MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK

8. cikk

(a cikk szövege nem kerül kiadásra)

III. CÍM

AZ EURÓPAI SZÉN- ÉS ACÉLKÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK

9. cikk

(a cikk szövege nem kerül kiadásra)

IV. CÍM

AZ EURÓPAI ATOMENERGIA-KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK

10. cikk

(a cikk szövege nem kerül kiadásra)

V. CÍM

A KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

11. cikk

(1) Az Unió közös kül- és biztonságpolitikát határoz meg és hajt végre, amely a kül- és biztonságpolitika minden területére kiterjed, és amelynek célkitűzései a következők:

- az Unió közös értékeinek, alapvető érdekeinek, függetlenségének és integritásának védelme az Egyesült Nemzetek Alapokmányának alapelveivel összhangban;
- az Unió biztonságának megerősítése minden formában;

EU-SZERZŐDÉS – konsolidált változat (2004. május 1.) - HU

- a béke megőrzése és a nemzetközi biztonság megerősítése az Egyesült Nemzetek Alapokmányának alapelveivel, valamint a Helsinki Záróokmány elveivel és a Párizsi Charta célkitűzéseivel összhangban, beleértve azokat is, amelyek a külső határokra vonatkoznak;
- a nemzetközi együttműködés előmozdítása;
- a demokrácia és a jogállamiság fejlesztése és megerősítése, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása.

(2) A tagállamok az Unió kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják.

A tagállamok együtt munkálkodnak kölcsönös politikai szolidaritásuk erősítésén és továbbfejlesztésén. Tartózkodnak minden olyan cselekvéstől, amely ellentétes az Unió érdekeivel, illetve ronthatja az Unió mint kohéziós erő eredményességét a nemzetközi kapcsolatokban.

A Tanács gondoskodik ezeknek az elveknek a tiszteletben tartásáról.

12. cikk

A 11. cikkben meghatározott célkitűzések elérésére az Unió a következő eszközökkel törekszik:

- a közös kül- és biztonságpolitika elveinek és az arra vonatkozó általános iránymutatásoknak a meghatározása;
- közös stratégiákra vonatkozó határozatok;
- együttes fellépések elfogadása;
- közös álláspontok elfogadása;
- a rendszeres együttműködés erősítése a tagállamok között politikájuk folytatásában.

13. cikk

(1) Az Európai Tanács meghatározza a közös kül- és biztonságpolitika, beleértve a védelmi vonatkozású kérdések elveit és az arra vonatkozó általános iránymutatásokat.

(2) Az Európai Tanács határoz az Unió által végrehajtandó közös stratégiákról azokon a területeken, ahol a tagállamoknak fontos közös érdekeik vannak.

A közös stratégiákban meg kell határozni azok céljait, időtartamát, valamint az Unió és a tagállamok által rendelkezésre bocsátandó eszközöket.

(3) A Tanács az Európai Tanács által meghatározott általános iránymutatások alapján meghozza a közös kül- és biztonságpolitika meghatározásához és végrehajtásához szükséges határozatokat.

A Tanács ajánlást tesz az Európai Tanácsnak a közös stratégiákra, és végrehajtja azokat, különösen együttes fellépések és közös álláspontok elfogadásával.

A Tanács biztosítja az Unió fellépésének egységességét, koherenciáját és eredményességét.

14. cikk

(1) A Tanács együttes fellépéseket fogad el. Az együttes fellépések olyan meghatározott helyzetekre vonatkoznak, ahol az Unió műveleti fellépését szükségesnek ítélik. Az együttes fellépésben meg kell határozni annak céljait, hatókörét, az Unió rendelkezésére bocsátandó eszközöket és szükség esetén időtartamát, valamint végrehajtásának feltételeit.

(2) Amennyiben a körülmények változása lényeges kihatással van az együttes fellépést érintő valamely kérdésre, a Tanács felülvizsgálja a fellépés elveit és célkitűzéseit, és meghozza a szükséges határozatokat. Az együttes fellépést a Tanács határozatának meghozataláig fenntartják.

(3) Az együttes fellépések kötik a tagállamokat álláspontjaik elfogadásakor és tevékenységük folytatása során.

(4) A Tanács felkérheti a Bizottságot, hogy valamely együttes fellépés végrehajtásának biztosítása érdekében terjesszen elő megfelelő javaslatokat a közös kül- és biztonságpolitikával kapcsolatosan.

(5) Valamennyi, együttes fellépés keretében tervezett nemzeti álláspontról vagy nemzeti fellépésről időben tájékoztatást kell adni, hogy szükség esetén arról a Tanácsban előzetesen tanácskozni lehessen. Az előzetes tájékoztatási kötelezettség nem vonatkozik azokra az intézkedésekre, amelyek csupán a Tanács határozatait ültetik át nemzeti szinten.

(6) A helyzet megváltozásából eredő kényszerítő szükség esetén, és amennyiben a Tanács nem határozott, a tagállamok — szem előtt tartva az együttes fellépés általános célkitűzéseit — megtehetik a szükséges halaszthatatlan intézkedéseket. Az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Tanácsot az ilyen intézkedésekről.

(7) Amennyiben az együttes fellépés végrehajtása során jelentős nehézségek merülnek fel, a tagállam azokat a Tanács elé utalja, amely ezeket a nehézségeket megvitatja, és megfelelő megoldásokat keres. A megoldások nem állhatnak ellentétben az együttes fellépés célkitűzéseivel, és nem ronthatják annak eredményességét.

15. cikk

A Tanács közös álláspontokat fogad el. A közös álláspontok meghatározzák, hogy az Unió hogyan viszonyul egy adott földrajzi vagy tematikus természetű kérdéshez. A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti politikáik megfeleljenek a közös álláspontoknak.

16. cikk

A Tanácson belül a tagállamok kölcsönösen tájékoztatják egymást és tanácskoznak minden általános érdekű kül- és biztonságpolitikai kérdésről annak biztosítása érdekében, hogy összehangolt és egy irányba mutató cselekvésük útján az Unió befolyása a lehető legeredményesebben érvényesüljön.

17. cikk

(1) A közös kül- és biztonságpolitika magában foglalja az Unió biztonságát érintő valamennyi kérdést, beleértve egy közös védelmi politika fokozatos kialakítását, amely az Európai Tanács ilyen értelmű határozata esetén közös védelemhez vezethet. Ebben az esetben az Európai Tanács a tagállamoknak ajánlja egy ilyen határozatnak az alkotmányos

követelményeiknek megfelelő elfogadását.

Az Unió e cikk szerinti politikája nem érinti egyes tagállamok biztonság- és védelmi politikájának egyedi jellegét, tiszteletben tartja azoknak a tagállamoknak az Észak-atlanti Szerződés alapján vállalt kötelezettségeit, amelyek közös védelmüket az Észak-atlanti Szerződés Szervezetében (NATO) látják megvalósítottak, és összeegyeztethető az annak keretében meghatározott közös biztonság- és védelmi politikával.

A közös védelmi politika fokozatos kialakítását — a tagállamok által megfelelőnek ítélt mértékben — a közöttük a fegyverkezés terén megvalósuló együttműködés is támogatni fogja.

(2) Az ebben a cikkben szereplő kérdések magukban foglalják a humanitárius és mentési feladatokat, a békefenntartó feladatokat és a harcoló erők válságkezelésben kifejtett feladatait, beleértve a béketeremtést is.

(3) Az e cikkben szabályozott védelmi vonatkozású határozatok nem sérthetik az (1) bekezdés második albekezdésében említett politikákat és kötelezettségeket.

(4) E cikk rendelkezései nem akadályozzák szorosabb együttműködés kialakítását két vagy több tagállam között kétoldalú szinten, a Nyugat-Európai Unió (NYEU), illetve a NATO keretében, feltéve hogy az együttműködés nem sérti, illetve nem hátráltatja az e címben foglalt együttműködést.

(5) Az ebben a cikkben foglalt célkitűzések előmozdítása érdekében e cikk rendelkezéseinek felülvizsgálatára kerül sor a 48. cikknek megfelelően

18. cikk

(1) A közös kül- és biztonságpolitikával kapcsolatos ügyekben az Uniót az elnökség képviseli.

(2) Az elnökség felel az e cím alapján meghozott határozatok végrehajtásáért; ebben a minőségében alapvetően ő képviseli az Unió álláspontját nemzetközi szervezetekben és konferenciákon.

(3) Az elnökséget a Tanács főtitkára segíti, aki a közös kül- és biztonságpolitika főképviseelőjének feladatát látja el.

(4) A Bizottság teljes mértékben részt vesz az (1)–(2) bekezdésben meghatározott feladatokban. Az elnökséget ezekben a feladatokban szükség esetén segíti a soron következő elnökséget betöltő tagállam.

(5) A Tanács, amikor azt szükségesnek ítéli, meghatározott politikai kérdésekben felhatalmazással rendelkező különleges képviselőt nevezhet ki.

19. cikk

(1) A tagállamok összehangolják cselekvésüket a nemzetközi szervezetekben és nemzetközi konferenciákon. Ezekon a fórumokon képviselik a közös álláspontokat.

Az olyan nemzetközi szervezetekben, illetve nemzetközi konferenciákon, ahol nem vesz részt minden tagállam, a részt vevő tagállamok képviselik a közös álláspontokat.

(2) Az (1) bekezdés és a 14. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül azok a tagállamok, amelyek olyan nemzetközi szervezetekben, illetve konferenciákon vesznek részt, ahol nem vesz részt minden tagállam, folyamatosan tájékoztatják a többi tagállamot a közös érdekű kérdésekről.

Azok a tagállamok, amelyek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának is tagjai, egyeztetnek egymással, illetve teljes körűen tájékoztatják a többi tagállamot. Azok a tagállamok, amelyek állandó tagjai a Biztonsági Tanácsnak, feladataik ellátása során — az Egyesült Nemzetek Alapokmányának rendelkezései alapján fennálló kötelezettségeik sérelme nélkül — gondoskodnak az Unió álláspontjainak, illetve érdekeinek védelméről.

20. cikk

A tagállamok diplomáciai és konzuli képviselői, valamint a Bizottság harmadik országokban működő és nemzetközi konferenciákon részt vevő küldöttségei, továbbá nemzetközi szervezetek melletti képviselőik együttműködnek a Tanács által elfogadott közös álláspontok és együttes fellépések tiszteletben tartásának, illetve végrehajtásának biztosításában.

Együttműködésüket információcserével, közös értékelések készítésével és az Európai Közösséget létrehozó szerződés 20. cikkében említett rendelkezések végrehajtásához való hozzájárulásukkal erősítik.

21. cikk

Az elnökség konzultál az Európai Parlamenttel a közös kül- és biztonságpolitika főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről, továbbá gondoskodik arról, hogy az Európai Parlament nézeteit kellőképpen figyelembe vegyék. Az elnökség és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának alakulásáról.

Az Európai Parlament kérdésekkel fordulhat a Tanácshoz, illetve számára ajánlásokat tehet. Az Európai Parlament évente megvitatja a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása terén elért előrehaladást.

22. cikk

(1) Bármely tagállam, illetve a Bizottság a közös kül- és biztonságpolitikát érintő bármely kérdést a Tanács elé utalhat, és javaslatokat terjeszthet a Tanács elé.

(2) Gyors döntést igénylő esetekben az elnökség hivatalból vagy a Bizottság, illetve valamely tagállam kérelmére negyvennyolc órán, illetve sürgősségi helyzetben rövidebb időn belül összehívja a Tanács rendkívüli ülését.

23. cikk

(1) Az e címben szabályozott határozatokat a Tanács egyhangúlag eljárva hozza meg. A személyesen jelenlévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza az ilyen határozatok elfogadásának.

A szavazástól való tartózkodás esetén tartózkodásához a Tanács bármely tagja ezen albekezdés szerint egy formális nyilatkozatot fűzhet. Ebben az esetben nem köteles a határozatot alkalmazni, de elfogadja, hogy a határozat köti az Uniót. A kölcsönös szolidaritás szellemében az érintett tagállam tartózkodik minden olyan tevékenységtől, amely ellentétes lehet az Uniónak a kérdéses határozaton alapuló fellépésével vagy azt hátráltathatja, a többi tagállam pedig ezt az álláspontját tiszteletben tartja. Amennyiben a Tanácsnak azok a tagjai, akik tartózkodásukhoz ilyen

EU-SZERZŐDÉS – konszolidált változat (2004. május 1.) - HU

nyilatkozatot fűztek, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikkének (2) bekezdése szerint súlyozott szavazatok több mint egyharmadát képviselik, a határozatot nem lehet elfogadni.

- (2) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve, a Tanács minősített többséggel határoz:
- amikor közös stratégia alapján együttes fellépéseket, közös álláspontokat fogad el, vagy bármilyen más határozatot hoz;
 - amikor együttes fellépés vagy közös álláspont megvalósítására vonatkozó bármilyen határozatot fogad el;
 - amikor a 18. cikk (5) bekezdésének megfelelően különleges képviselőt nevez ki.

Ha a Tanács valamely tagja kijelenti, hogy fontos és általa megnevezett nemzeti politikai okokból ellenezni kívánja a minősített többséggel meghozandó határozat elfogadását, a szavazásra nem kerül sor. A Tanács minősített többséggel eljárva kérheti, hogy az ügyet egyhangú határozathozatalra terjesszék az Európai Tanács elé.

A Tanács tagjainak szavazatait az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell súlyozni. A határozatok elfogadásához legalább a tagok kétharmada által leadott, legalább 232 igen szavazat szükséges. Ha a Tanács valamely határozatát minősített többséggel kell elfogadni, a Tanács tagjai annak megvizsgálását kérhetik, hogy a minősített többséget adó tagállamok képviselik-e az Unió népességének legalább 62 %-át. Amennyiben ez a feltétel nem teljesül, a kérdéses határozat nem kerül elfogadásra.

A 2004. október 31-ig terjedő időszakban a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

A határozatok elfogadásához legalább a tagok kétharmada által leadott, legalább 88 igen szavazat szükséges.

Ez a bekezdés nem vonatkozik a katonai vagy védelmi vonatkozású határozatokra.

- (3) Eljárási kérdésekben a Tanács tagjainak többségével határoz.

24. cikk

(1) Amennyiben e cím végrehajtásához egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel megállapodást szükséges kötni, a Tanács felhatalmazhatja az elnökséget arra, hogy — adott esetben a Bizottság segítségével — kezdjen tárgyalásokat ebből a célból. Az ilyen megállapodásokat az elnökség ajánlása alapján a Tanács köti meg.

(2) A Tanács egyhangúlag határoz, ha a megállapodás olyan kérdésre vonatkozik, amelynél a belső határozatok elfogadásához egyhangúságra van szükség.

(3) Ha a megállapodást egy együttes fellépés vagy közös álláspont végrehajtása érdekében tervezik, a Tanács a 23. cikk (2) bekezdésének megfelelően minősített többséggel határoz.

(4) E cikk rendelkezéseit a VI. cím hatálya alá tartozó kérdésekre is alkalmazni kell. Ha a megállapodás olyan kérdésre vonatkozik, amelynél a belső határozatok vagy intézkedések elfogadásához minősített többségre van szükség, a Tanács minősített többséggel határoz a 34.

cikk (3) bekezdésének megfelelően.

(5) A megállapodás nem kötelezi azt a tagállamot, amelynek képviselője a Tanácsban kijelenti, hogy a megállapodásnak meg kell felelnie saját alkotmányos eljárási követelményeinek; a Tanács többi tagja megegyezhet abban, hogy a megállapodást mindazonáltal ideiglenesen alkalmazni kell.

(6) Az e cikkben megállapított feltételek szerint megkötött megállapodások az Unió intézményeire kötelezőek.

25. cikk

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 207. cikkének sérelme nélkül a Politikai és Biztonsági Bizottság figyelemmel kíséri a nemzetközi helyzet alakulását a közös kül- és biztonságpolitika alá tartozó területeken, és hozzájárul a politikák meghatározásához azáltal, hogy a Tanács kérelmére vagy saját kezdeményezésére véleményeket terjeszt a Tanács elé. Az elnökség és a Bizottság hatásköreinek sérelme nélkül a Politikai és Biztonsági Bizottság figyelemmel kíséri továbbá az elfogadott politikák végrehajtását.

E cím keretén belül a Tanács felelőssége mellett ez a bizottság gyakorolja a válságkezelési műveletek politikai ellenőrzését és stratégiai irányítását.

A válságkezelési művelet céljára és időtartamára, amelyet a Tanács határoz meg, a Tanács — a 47. cikk sérelme nélkül — felhatalmazhatja a bizottságot, hogy meghozza a művelet politikai ellenőrzésére és stratégiai irányítására vonatkozó megfelelő határozatokat.

26. cikk

A Tanács főtitkára, a közös kül- és biztonságpolitika főképviseelője segíti a Tanácsot a közös kül- és biztonságpolitika hatálya alá tartozó kérdésekben, különösen azáltal, hogy részt vesz a politikai döntések kialakításában, előkészítésében és végrehajtásában, valamint adott esetben az elnökség kérésére a Tanács nevében eljárva harmadik felekkel politikai párbeszédet folytat.

27. cikk

A Bizottság teljes mértékben részt vesz a közös kül- és biztonságpolitika terén végzett munkában.

27a. cikk

(1) Az e címben említett területek bármelyikén folytatott megerősített együttműködésnek az Unió mint koherens erő identitásának nemzetközi szintű megerősítése által az egész Unió értékeinek védelmére és érdekeinek szolgálatára kell irányulnia. Az ilyen együttműködés során tiszteletben kell tartani:

— a közös kül- és biztonságpolitika elveit, célkitűzéseit, általános iránymutatásait és koherenciáját, valamint az e politika keretében hozott határozatokat,

— az Európai Közösség hatásköreit, valamint

— az Unió politikáinak összessége és a külső tevékenységei közötti összhangot.

(2) Az e cikk szerinti megerősített együttműködésre — ha a 27c. cikk, illetve a 43–45. cikk másként nem rendelkezik — a 11–27. cikket és a 27b–28. cikket kell alkalmazni.

27b. cikk

Az e cím alapján folytatott megerősített együttműködésnek valamely együttes fellépés vagy közös álláspont végrehajtására kell irányulnia. Az együttműködés nem vonatkozhat katonai vagy védelmi vonatkozású ügyekre.

27c. cikk

Azoknak a tagállamoknak, amelyek egymás között a 27b. cikk szerinti megerősített együttműködést kívánják létrehozni, erre irányuló kérelmet kell a Tanács elé terjeszteniük.

A kérelmet továbbítani kell a Bizottságnak, és tájékoztatásul meg kell küldeni az Európai Parlamentnek. A Bizottság különösen arról nyilvánít véleményt, hogy a javasolt megerősített együttműködés összhangban van-e az Unió politikáival. A felhatalmazást a 23. cikk (2) bekezdésének második és harmadik albekezdésének megfelelően és a 43–45. cikkben foglaltak tiszteletben tartásával eljárva a Tanács adja meg.

27d. cikk

Az elnökség, illetve a Bizottság hatásköreinek sérelme nélkül a Tanács főtárgya, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselője gondoskodik különösen arról, hogy az Európai Parlamentet és a Tanács valamennyi tagját teljes körűen tájékoztassák a közös kül- és biztonságpolitika területén folytatott megerősített együttműködés végrehajtásáról.

27e. cikk

Bármely tagállam, amely a 27c. cikknek megfelelően létrehozott megerősített együttműködésben részt kíván venni, erről a szándékáról értesíti a Tanácsot és tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság ezen értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül véleményt terjeszt a Tanács elé. Az értesítés kézhezvételének időpontjától számított négy hónapon belül a Tanács határozatot hoz a kérelemről és az általa esetlegesen szükségesnek ítélt különleges rendelkezésekről. A határozatot meghozottnak kell tekinteni, kivéve ha a Tanács — ugyanezen határidőn belül — minősített többséggel úgy határoz, hogy azt függőben tartja; ebben az esetben a Tanács közli döntésének indokait, és annak felülvizsgálatára határidőt állapít meg.

E cikk alkalmazása során a Tanács minősített többséggel határoz. A minősített többséget a Tanács érintett tagjai súlyozott szavazatainak, illetve a Tanács érintett tagjai számának a 23. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése szerinti arányával azonos arányban kell megállapítani.

28. cikk

(1) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 189., 190., 196–199., 203., 204., 206–209., 213–219., 255. és 290. cikkét az e címben említett területekre vonatkozó rendelkezésekre is alkalmazni kell.

(2) Az intézményeknek az e címben említett területekre vonatkozó rendelkezések következtében felmerülő igazgatási kiadásai az Európai Közösségek költségvetését terhelik.

(3) A fenti rendelkezések végrehajtása során felmerülő működési kiadások szintén az Európai Közösségek költségvetését terhelik, kivéve a katonai vagy védelmi vonatkozású műveletekből eredő kiadásokat, illetve azokat az eseteket, amikor a Tanács egyhangúlag másként határoz.

Azokban az esetekben, amikor a kiadások nem az Európai Közösségek költségvetését terhelik, azok a bruttó nemzeti termék-kulcs szerint a tagállamokat terhelik, kivéve ha a Tanács egyhangúlag másként határoz. A katonai vagy védelmi vonatkozású műveletekből eredő kiadások esetén azok a tagállamok, amelyek képviselői a 23. cikk (1) bekezdésének második albekezdése

szerinti formális nyilatkozatot tettek a Tanácsban, ezeknek a költségeknek a finanszírozásához nem kötelesek hozzájárulni.

(4) Az Európai Közösségek költségvetését terhelő kiadásokra az Európai Közösséget létrehozó szerződésben megállapított költségvetési eljárást kell alkalmazni.

VI. CÍM

A BÜNTETŐÜGYEKBE FOLYTATOTT RENDŐRSÉGI ÉS IGAZSÁGÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

29. cikk

Az Európai Közösség hatásköreinek sérelme nélkül, az Unió célja, hogy, a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területein a tagállamok közös fellépésének kidolgozásával, valamint a rasszizmus és idegengyűlölet megelőzésével és az ezek elleni küzdelemmel biztosítsa a polgárok magas szintű biztonságát egy olyan térségben, amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapul.

Az Unió ezt a célkitűzést a szervezett vagy egyéb bűnözés, így különösen a terrorizmus, az emberkereskedelem és a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények, a tiltott kábítószer-kereskedelem és a tiltott fegyverkereskedelem, a korrupció és a csalás megelőzésével és az ezek elleni küzdelemmel valósítja meg a következőképpen:

- a tagállamok rendőri szerveinek, vámhatóságainak és egyéb, hatáskörrel rendelkező hatóságainak közvetlenül, valamint az Európai Rendőrségi Hivatalon (Europol) keresztül történő szorosabb együttműködése a 30. és 32. cikk rendelkezéseinek megfelelően;
- a tagállamok igazságügyi hatóságainak és egyéb, hatáskörrel rendelkező hatóságainak szorosabb együttműködése, beleértve az Európai Igazságügyi Együttműködési Egységen (Eurojust) keresztül történő együttműködést is, a 31. és 32. cikk rendelkezéseinek megfelelően;
- ahol szükséges, a tagállamok büntetőjogi szabályainak közelítése a 31. cikk e) pontja rendelkezéseinek megfelelően.

30. cikk

(1) A rendőrségi együttműködés terén megvalósítandó közös fellépés magában foglalja:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak, köztük a tagállamok rendőrségeinek, vám- és egyéb bűnüldözési szakszolgálatainak operatív együttműködését a bűncselekmények megelőzésében, felderítésében és nyomozásában;
- b) a releváns információk, köztük a bűnüldözési szolgálatok birtokában lévő, a gyanús pénzügyi műveletekről szóló jelentésekre vonatkozó információknak elsősorban az Europolon keresztül történő összegyűjtését, tárolását, feldolgozását, elemzését és cseréjét, amelynek során a személyes adatok védelmére vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe kell venni;
- c) a képzés, az összekötő tisztviselők cseréje, a kirendelések, a felszerelések használata és a kriminalisztikai kutatások terén való együttműködést és közös kezdeményezéseket;

EU-SZERZŐDÉS – konszolidált változat (2004. május 1.) - HU

- d) a szervezett bűnözés súlyos formáinak felderítésére vonatkozó különleges nyomozási technikák közös értékelését.
- (2) A Tanács előmozdítja az Europolon keresztül történő együttműködést, és — az Amszterdami Szerződés hatálybalépésének időpontját követő öt éven belül — mindenekelőtt:
- a) lehetővé teszi az Europol számára, hogy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai által végzett meghatározott nyomozati cselekmények, köztük az Europol képviselőinek támogató részvételével működő közös csoportok operatív tevékenységeinek előkészítését megkönnyítse és támogassa, valamint hogy ezek összehangolását és végrehajtását ösztönözze;
- b) intézkedéseket fogad el, amelyek lehetővé teszik az Europol számára, hogy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait meghatározott esetekben nyomozás lefolytatására és nyomozásaik összehangolására kérje fel, valamint hogy olyan különleges szaktudást alakítson ki, amelyet a tagállamok rendelkezésére lehet bocsátani annak érdekében, hogy segítse azokat a szervezett bűnözéshez tartozó ügyek nyomozása során;
- c) elősegíti a szervezett a bűnözés elleni küzdelemre szakosodott és az Europolal szoros együttműködésben dolgozó ügyészégi és nyomozóhatósági tisztviselők közötti kapcsolatokat;
- d) egy, a határokon átnyúló bűnözésre vonatkozó kutatási, dokumentációs és statisztikai hálózatot hoz létre.

31. cikk

(1) A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó közös fellépés magában foglalja:

- a) a tagállamok hatáskörrel rendelkező minisztériumai és igazságügyi vagy annak megfelelő hatóságai közötti együttműködés megkönnyítését és meggyorsítását az eljárások lefolytatása és a határozatok végrehajtása terén, beleértve — amikor az helyénvalónak bizonyul — az Eurojuston keresztül történő együttműködést is;
- b) a kiadatás megkönnyítését a tagállamok között;
- c) a tagállamokban alkalmazandó szabályok olyan mértékű összeegyeztethetőségének biztosítását, amely az ilyen együttműködés javításához szükséges;
- d) a tagállamok közötti joghatósági összeütközések megelőzését;
- e) olyan intézkedések fokozatos elfogadását, amelyek a szervezett bűnözés, a terrorizmus, valamint a tiltott kábítószer-kereskedelem területén szabályozási minimumokat határoznak meg a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetési tételekre vonatkozóan.

(2) A Tanács ösztönzi az Eurojuston keresztül folytatott együttműködést azáltal, hogy:

- a) lehetővé teszi az Eurojust számára, hogy a tagállamok nemzeti bűnüldöző hatóságai közötti megfelelő koordinációhoz hozzájáruljon;
- b) támogatja az Eurojust közreműködését a határokon átnyúló súlyosabb bűnügyek,

EU-SZERZŐDÉS – konszolidált változat (2004. május 1.) - HU

különösen a szervezett bűnözéssel kapcsolatos bűncselekmények ügyében folytatott nyomozásokban, figyelembe véve különösen az Europol által végzett elemzéseket;

c) megkönnyíti az Eurojust és az Európai Igazságügyi Hálózat közötti szoros együttműködést, különösen a jogsegélykérelmek és a kiadatási kérelmek teljesítésének megkönnyítése érdekében.

32. cikk

A Tanács megállapítja azokat a feltételeket és korlátozásokat, amelyek szerint a 30. és 31. cikkben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok egy másik tagállam területén, az adott állam hatóságaival kapcsolatot tartva és velük egyetértésben tevékenykedhetnek.

33. cikk

E cím nem érinti a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását.

34. cikk

(1) Az ebben a címben említett területeken a tagállamok cselekvésük összehangolása céljából a Tanácson belül tájékoztatják egymást, illetve tanácskoznak egymással. E célból közigazgatásuk megfelelő szervezeti egységei között együttműködést építenek ki.

(2) A Tanács az e címben megállapított megfelelő forma és eljárás alkalmazásával intézkedéseket tesz, és előmozdítja az együttműködést, hozzájárulva ezzel az Unió célkitűzéseinek megvalósításához. Ebből a célból a Tanács bármely tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére egyhangúlag eljárva:

- a) közös álláspontokat fogadhat el, amelyekben meghatározza, hogy az Unió hogyan viszonyul egyes kérdésekhez;
- b) kerethatározatokat fogadhat el a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítése céljából. A kerethatározatok az elérendő célokat illetően kötelezőek a tagállamokra, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyják. A kerethatározatoknak nincs közvetlen hatálya;
- c) határozatokat fogadhat el — a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítését kivéve — bármely egyéb olyan célból, amely e cím célkitűzéseivel összhangban van. Ezek a határozatok kötelezőek és nem rendelkeznek közvetlen hatállyal; a Tanács minősített többséggel elfogadja az ezeknek a határozatoknak az Unió szintjén történő végrehajtásához szükséges intézkedéseket;
- d) egyezményeket dolgozhat ki, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl. A tagállamok a Tanács által meghatározott határidőn belül megindítják az alkalmazandó eljárásokat.

Ha az egyezmények másképp nem rendelkeznek, amint azokat a tagállamoknak legalább a fele elfogadta, e tagállamokra nézve hatályba lépnek. Az egyezményeket végrehajtó intézkedéseket a Tanácson belül a Szerződő Felek kétharmados többséggel fogadják el.

(3) Ha a Tanács valamely határozatához minősített többség szükséges, tagjainak szavazatait az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell súlyozni, és a határozat elfogadásához legalább a tagok kétharmada által leadott, legalább 232 igen

EU-SZERZŐDÉS – konszolidált változat (2004. május 1.) - HU

szavazat szükséges. Ha a Tanács valamely határozatát minősített többséggel kell elfogadni, a Tanács tagjai annak megvizsgálását kérhetik, hogy a minősített többséget adó tagállamok képviselik-e az Unió népességének legalább 62 %-át. Amennyiben ez a feltétel nem teljesül, a kérdéses határozat nem kerül elfogadásra.

A 2004. október 31-ig terjedő időszakban a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

Amennyiben a Tanács valamely határozatához minősített többség szükséges, tagjainak szavazatait az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell súlyozni, és a határozat elfogadásához legalább a tagok kétharmada által leadott, legalább 88 igen szavazat szükséges.

(4) Eljárási kérdésekben a Tanács tagjainak többségével határoz.

35. cikk

(1) Az Európai Közösségek Bírósága az e cikkben előírt feltételek mellett hatáskörrel rendelkezik a kerethatározatok és határozatok érvényességére és értelmezésére vonatkozó, valamint az e cím alapján létrejött egyezmények értelmezésére és az azokat végrehajtó intézkedések érvényességére és értelmezésére vonatkozó előzetes döntések meghozatalára.

(2) Az Amszterdami Szerződés aláírásának időpontjában vagy ezt követően bármikor megtett nyilatkozatával bármely tagállam elfogadhatja a Bíróság hatáskörét az (1) bekezdésben meghatározott előzetes döntések meghozatalára.

(3) A (2) bekezdés szerint nyilatkozatot tevő tagállam meghatározza, hogy:

a) az állam bármely olyan bírósága, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, a Bíróság előzetes döntését kérheti egy előtte folyamatban lévő ügyben felmerülő és az (1) bekezdésben említett valamely jogi aktus érvényességére vagy értelmezésére vonatkozó kérdésben, ha ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítéletének meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, vagy

b) az állam bármely bírósága a Bíróság előzetes döntését kérheti egy előtte folyamatban lévő ügyben felmerülő és az (1) bekezdésben említett valamely jogi aktus érvényességére vagy értelmezésére vonatkozó kérdésben, ha ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítéletének meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére.

(4) Függetlenül attól, hogy tett-e a (2) bekezdés szerinti nyilatkozatot vagy nem, bármely tagállam jogosult az (1) bekezdés alapján felmerülő esetekben a Bíróság részére beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani.

(5) A Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel egy tagállam rendőrsége vagy más bűnüldözési szolgálata által végrehajtott intézkedések érvényességének vagy arányosságának, illetve a közrend fenntartásával és a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlásának felülvizsgálatára.

(6) A Bíróság hatáskörrel rendelkezik a kerethatározatok, illetve határozatok jogszerűségének felülvizsgálatára olyan keresetek tekintetében, amelyeket valamely tagállam vagy a Bizottság nyújt be hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, e szerződés vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés

miatt. Az ebben a bekezdésben szabályozott eljárásokat az intézkedés kihirdetésétől számított két hónapon belül kell megindítani.

(7) A Bíróság hatáskörrel rendelkezik a tagállamok közötti, a 34. cikk (2) bekezdése szerint elfogadott jogi aktusok értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó minden vita eldöntésére, amennyiben az ilyen vitát a Tanács, attól számított hat hónapon belül, hogy egy tagállam a vitás kérdést a Tanács elé utalta, nem tudja rendezni. A Bíróság hatáskörrel rendelkezik továbbá a tagállamok és a Bizottság közötti, a 34. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint létrejött egyezmények értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó minden vita eldöntésére.

36. cikk

(1) Létrejön egy magas beosztású tisztviselőkből álló koordinációs bizottság. A koordinációs tevékenységen kívül a bizottság feladatai a következők:

- a Tanács kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményt nyilvánít a Tanácsnak;
- az Európai Közösséget létrehozó szerződés 207. cikkének sérelme nélkül hozzájárul a Tanács 29. cikkben említett területeken folytatott munkájának előkészítéséhez.

(2) A Bizottság teljes mértékben részt vesz az e címben említett területeken végzett munkában.

37. cikk

Nemzetközi szervezetekben, illetve nemzetközi konferenciákon a részt vevő tagállamok képviselik az e cím rendelkezései szerint elfogadott közös álláspontokat.

A 18. és 19. cikket az e cím hatálya alá tartozó ügyekre megfelelően alkalmazni kell.

38. cikk

A 24. cikkben említett megállapodások az e cím hatálya alá tartozó ügyekre is kiterjedhetnek.

39. cikk

(1) A Tanács a 34. cikk (2) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett bármely intézkedés elfogadása előtt konzultál az Európai Parlamenttel. Az Európai Parlament véleményét a Tanács által megállapított határidőn belül közli, amely határidő három hónapnál rövidebb nem lehet. Ha ezen a határidőn belül nem nyilvánít véleményt, a Tanács határozhat.

(2) Az elnökség és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet az e cím hatálya alá tartozó területeken folytatott munkáról.

(3) Az Európai Parlament kérdésekkel fordulhat a Tanácshoz, illetve számára ajánlásokat tehet. Az Európai Parlament évente megvitatja az e címben említett területeken elért előrehaladást.

40. cikk

(1) Az e címben említett területek bármelyikén folytatott megerősített együttműködésnek arra kell irányulnia, hogy az Unió még gyorsabban a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggé válhasson, tiszteletben tartva ennek során az Európai Közösség hatásköreit és az ebben a címben megállapított célkitűzéseket.

(2) Az e cikk szerinti megerősített együttműködésre — ha a 40a. cikk, illetve a 43–45. cikk

másként nem rendelkezik — a 29–39. cikket és a 40a–41. cikket kell alkalmazni.

(3) Az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek a Bíróság hatáskörére, valamint az e hatáskör gyakorlására vonatkozó rendelkezéseit erre cikke, valamint a 40a és 40b. cikke is alkalmazni kell.

40a. cikk

(1) Azoknak a tagállamoknak, amelyek egymás között a 40. cikk szerinti megerősített együttműködést kívánnak létrehozni, kérelmet kell a Bizottság elé terjeszteniük, amely ilyen értelmű javaslatot nyújthat be a Tanácsnak. Amennyiben a Bizottság nem nyújt be javaslatot, tájékoztatja az érintett tagállamokat ennek okairól. A tagállamok ezt követően kezdeményezést nyújthatnak be a Tanácsnak, amely arra irányul, hogy az érintett megerősített együttműködéshez felhatalmazást nyerjenek.

(2) Az (1) bekezdésben említett felhatalmazást a 43–45. cikkel összhangban a Tanács a Bizottság javaslata vagy legalább nyolc tagállam kezdeményezése alapján, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minősített többséggel adja meg. A Tanács tagjainak szavazatait az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell súlyozni.

A Tanács bármely tagja kérheti, hogy az ügyet terjesszék az Európai Tanács elé. Miután az ügyet az Európai Tanács megtárgyalta, a Tanács e bekezdés első albekezdésének megfelelően határozatot hozhat.

40b. cikk

Bármely tagállam, amely a 40a. cikknek megfelelően létrehozott megerősített együttműködésben részt kíván venni, erről a szándékáról értesíti a Tanácsot és a Bizottságot, amely az értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül — esetlegesen az adott tagállamnak a kérdéses együttműködésben való részvételéhez általa szükségesnek ítélt különleges rendelkezésekre vonatkozó ajánlásával együtt — véleményt terjeszt a Tanács elé. A Tanács az értesítés kézhezvételétől számított négy hónapon belül határoz a kérelemről. A határozatot meghozottnak kell tekinteni, kivéve ha a Tanács — ugyanezen határidőn belül — minősített többséggel úgy határoz, hogy azt függőben tartja; ebben az esetben a Tanács közli döntésének indokait, és annak felülvizsgálatára határidőt állapít meg.

E cikk alkalmazásakor a Tanács a 44. cikk (1) bekezdésében előírt feltételek szerint jár el.

41. cikk

(1) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 189., 190., 195., 196–199., 203., 204., 205 (3), 206–209., 213–219., 255. és 290. cikkét az e címben említett területekre vonatkozó rendelkezésekre is alkalmazni kell.

(2) Az intézményeknek az e címben említett területekre vonatkozó rendelkezések következtében felmerülő igazgatási kiadásai az Európai Közösségek költségvetését terhelik.

(3) A fenti rendelkezések végrehajtása során felmerülő működési kiadások szintén az Európai Közösségek költségvetését terhelik, kivéve ha a Tanács egyhangúlag másként határoz. Azokban az esetekben, amikor a kiadások nem az Európai Közösségek költségvetését terhelik, azok a bruttó nemzeti termék-kulcs szerint a tagállamokat terhelik, kivéve ha a Tanács egyhangúlag másként határoz.

(4) Az Európai Közösségek költségvetését terhelő kiadásokra az Európai Közösséget létrehozó szerződésben megállapított költségvetési eljárást kell alkalmazni.

42. cikk

A Bizottság vagy valamely tagállam kezdeményezésére a Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag úgy határozhat, hogy a 29. cikkben említett területeken való fellépésre az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címét kell alkalmazni, és ezzel egyidejűleg meghatározhatja az ezekre vonatkozó szavazási szabályokat. E határozatot a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánlja.

VII. CÍM

A MEGERŐSÍTETT EGYÜTTMŰKÖDÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

43. cikk

(1) Azok a tagállamok, amelyek egymás között megerősített együttműködést kívánnak létrehozni, igénybe vehetik az e szerződésben és az Európai Közösséget létrehozó szerződésben meghatározott intézményeket, eljárásokat és mechanizmusokat, feltéve hogy a javasolt együttműködés:

- a) az Unió és a Közösség célkitűzéseinek előmozdítását, illetve érdekeinek védelmét és szolgálatát, valamint integrációjuk folyamatának erősítését célozza;
- b) tiszteletben tartja az említett szerződéseket és az Unió egységes intézményi keretét;
- c) tiszteletben tartja a közösségi vívmányokat és az említett szerződések egyéb rendelkezései szerint elfogadott intézkedéseket;
- d) az Unió, illetve a Közösség hatásköreinek keretén belül marad, és nem érinti azokat a területeket, amelyek a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartoznak;
- e) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 14. cikkének (2) bekezdésében meghatározott belső piacot, illetve az említett szerződés XVII. címe szerinti gazdasági és társadalmi kohéziót nem befolyásolja hátrányosan;
- f) nem jelent megkülönböztetést vagy akadályt a tagállamok közötti kereskedelemben, és nem torzítja a tagállamok közötti versenyt;
- g) legalább nyolc tagállam vesz benne részt;
- h) tiszteletben tartja azoknak a tagállamoknak a hatásköreit, jogait és kötelezettségeit, amelyek az együttműködésben nem vesznek részt;
- i) nem érinti a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv rendelkezéseit;
- j) a 43b. cikknek megfelelően valamennyi tagállam számára nyitva áll.

43a. cikk

Megerősített együttműködésre csak végső eszközként kerülhet sor, ha a Tanácsban megállapítást nyert, hogy a szerződések megfelelő rendelkezéseinek alkalmazásával az együttműködés célkitűzései ésszerű határidőn belül nem érhetők el.

43b. cikk

A megerősített együttműködés létrehozásakor valamennyi tagállam számára nyitva áll. A megerősített együttműködés ezt követően is valamennyi tagállam számára nyitva áll e szerződés 27e. és 40b. cikkével, valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződés 11a. cikkével összhangban, feltéve hogy az alaphatározatot és az annak keretében elfogadott határozatokat tiszteletben tartják. A Bizottság és a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamok gondoskodnak arról, hogy a lehető legtöbb tagállamot az abban való részvételre ösztönözzék

44. cikk

(1) A 43. cikkben említett megerősített együttműködés végrehajtásához szükséges jogi aktusok és határozatok elfogadására e szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés megfelelő intézményi rendelkezéseit kell alkalmazni. Amíg azonban a vitákban a Tanács minden tagja részt vehet, addig a határozatok meghozatalában csak a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamok képviselői vehetnek részt. A minősített többséget a Tanács érintett tagjai súlyozott szavazatainak, illetve a Tanács érintett tagjai számának az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke (2) bekezdése, valamint a 27c. cikk alapján létrehozott megerősített együttműködés esetén az e szerződés 23. cikk (2) bekezdésének második és harmadik albekezdése szerinti arányával azonos arányban kell megállapítani. Az egyhangúság eléréséhez csak a Tanács érintett tagjainak szavazatait kell figyelembe venni.

Az ilyen jogi aktusok és határozatok nem részei az uniós vívmányoknak.

(2) A tagállamok — az őket érintő mértékben — alkalmazzák azokat a jogi aktusokat és határozatokat, amelyeket annak a megerősített együttműködésnek a végrehajtása céljából fogadtak el, amelyben részt vesznek. Az ilyen jogi aktusok és határozatok csak azokat a tagállamokat kötelezik, amelyek a megerősített együttműködésben részt vesznek, és — a megfelelő esetben — csak ezekben a tagállamokban alkalmazandók közvetlenül. Azok a tagállamok, amelyek a megerősített együttműködésben nem vesznek részt, nem akadályozhatják ezekben a részt vevő tagállamok által történő végrehajtását.

44a. cikk

A megerősített együttműködés végrehajtásából eredő, az intézményeknél felmerülő igazgatási költségeken kívüli kiadások a részt vevő tagállamokat terhelik, kivéve ha az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács valamennyi tagja egyhangúlag másként határoz.

45. cikk

A Tanács és a Bizottság biztosítja az e cím alapján kifejtett tevékenységek közötti, valamint az ilyen tevékenységek és az Unió, illetve a Közösség politikái közötti összhangot, és ennek érdekében együttműködnek egymással.

VIII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

46. cikk

Az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek, az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződésnek és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésnek az Európai Közösségek Bíróságának hatáskörére és az e hatáskör gyakorlására vonatkozó rendelkezéseit e szerződésnek kizárólag a következő rendelkezéseire kell alkalmazni:

EU-SZERZŐDÉS – konszolidált változat (2004. május 1.) - HU

- a) az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződést az Európai Közösség létrehozása céljából módosító rendelkezések, továbbá az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződést és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződést módosító rendelkezések;
- b) a VI. cím rendelkezései, a 35. cikkben meghatározott feltételek szerint;
- c) a VII. cím rendelkezései, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 11. és 11a. cikkében, valamint az e szerződés 40. cikkében meghatározott feltételek szerint;
- d) az intézmények tevékenysége tekintetében a 6. cikk (2) bekezdése annyiban, amennyiben az Európai Közösségeket létrehozó szerződések és e szerződés szerint a Bíróság hatáskörrel rendelkezik;
- e) a 7. cikk tisztán eljárási rendelkezései, amely esetben a Bíróság az érintett tagállam kérelmére, a Tanácsnak az említett cikkben foglalt megállapításától számított egy hónapon belül határoz;
- f) a 46–53. cikk.

47. cikk

Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződést az Európai Közösség létrehozása céljából módosító rendelkezések, továbbá az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződést és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződést módosító rendelkezések, valamint e záró rendelkezések fenntartásával, e szerződés rendelkezései nem érintik az Európai Közösségeket létrehozó szerződéseket, illetve az azokat módosító vagy kiegészítő további szerződéseket és okmányokat.

48. cikk

Bármely tagállam kormánya vagy a Bizottság javaslatot nyújthat be a Tanácsnak az Unió alapját képező szerződések módosítására.

Ha a Tanács az Európai Parlamenttel, illetve adott esetben a Bizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével tartandó konferencia összehívását támogató véleményt bocsát ki, a Tanács elnöke összehívja a konferenciát abból a célból, hogy közös megegyezéssel meghatározzák a fenti szerződések módosításait. A monetáris területet érintő intézményi módosítások esetében az Európai Központi Bankkal is konzultálni kell.

A módosítások azt követően lépnek hatályba, hogy azokat alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi tagállam megerősítette.

49. cikk

Bármely olyan európai állam kérheti felvételét az Unióba, amely tiszteletben tartja a 6. cikk (1) bekezdésében megállapított alapelveket. Kérelmét a Tanácshoz kell benyújtania, amely a Bizottsággal folytatott konzultációt és az Európai Parlament tagjainak abszolút többségével elfogadott hozzájárulását követően arról egyhangúlag határoz.

A felvétel feltételeit és az Unió alapját képező szerződéseknek a felvétel miatt szükségessé váló kiigazításait a tagállamok és a felvételét kérő állam közötti megállapodás rendezi. Ezt a megállapodást alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi szerződő államnak meg kell erősítenie.

EU-SZERZŐDÉS – konszolidált változat (2004. május 1.) - HU

50. cikk

(1) Az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozásáról szóló, 1965. április 8-án Brüsszelben aláírt szerződés 2–7. és 10–19. cikke hatályát veszti.

(2) Az 1986. február 17-én Luxemburgban és 1986. február 28-án Hágában aláírt Egységes Európai Okmány 2. cikke, 3. cikkének (2) bekezdése és III. címe hatályát veszti.

51. cikk

E szerződés határozatlan időre jön létre.

52. cikk

(1) E szerződést a Magas Szerződő Felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság Kormányánál helyezik letétbe.

(2) E szerződés 1993. január 1-jén lép hatályba, feltéve hogy valamennyi megerősítő okiratot letétbe helyezték, illetve ennek hiányában az azt követő hónap első napján, hogy az utolsó aláíró állam is letétbe helyezte megerősítő okiratát*.

**Érvénybe lépés dátuma: 1993. november 1.*

53. cikk

E szerződést, amely egyetlen eredeti példányban angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven készült, és amelynek az e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság Kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

[Az 1994-as és 2003-as Csatlakozási Szerződések értelmében, a cseh, az észt, a finn, a magyar, a lett, a litván, a máltai, a lengyel, a szlovák, a szlovén és svéd változatai a jelen Szerződésnek is hitelesek.]